

DECIZIE

27 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul Iulia Sîrcu

Judecătorii Galina Stratulat, Iurie Bejenaru

examinând recursul declarat de către avocatul Grigorii Placinta în interesele lui Ion Cojocaru,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Tamarei Bulgaru împotriva lui Ion Cojocaru cu privire la repararea prejudiciului material,

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 23 februarie 2016, prin care a fost respinsă cererea de amânare a avocatului Grigorii Placinta în interesele lui Ion Cojocaru și restituită cererea de apel ca fiind depus în afara termenului legal,

c o n s t a ț ă :

La 24 octombrie 2014, Tamara Bulgaru a depus o cerere de chemare în judecată împotriva lui Ion Cojocaru cu privire la repararea prejudiciului material.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, dînsa locuiește în apartamentul nr. 165, situat la etajul 13 în blocul locativ din bd. Mircea cel Bătrîn nr. 5/3, mun. Chișinău. Pîrîtul Ion Cojocaru locuiește în apartamentul nr. 179, amplasat la etajul superior din blocul respectiv. În perioada 13 iulie 2014 – 15 august 2014 din apartamentul pîrîtului, din cauza defectării țevilor de alimentare cu apă, a fost inundat apartamentul său.

Întrucît pîrîtul în această perioadă lipsea de la domiciliu, iar persoana responsabilă de apartament nu a luat măsuri pentru lichidarea defecțiunilor, apa s-a scurs în apartamentul său și a vecinilor, fapt care s-a soldat cu efecte devastatoare. Astfel, au fost umeziți complet pereții și a fost deteriorată finisarea interioară în dormitor, bucătărie și baie. Întregul apartament necesită reparație și revopsire totală, costul cheltuielilor în acest sens fiind estimate la suma de 18903,32 lei, fapt confirmat prin Raportul de constatare din 23 septembrie 2014, întocmit de Centrul de Expertize Independente și actul APLP-54/369.

Menționează că încercările de a soluționa litigiul pe cale extrajudiciară nu s-au soldat cu succes, fapt ce a determinat-o să se adreseze în instanța de judecată.

Prin urmare, solicită Tamara Bulgaru încasarea de la Ion Cojocaru a sumei de 18903,32 cu titlu de prejudiciu material, cît și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărîrea Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 16 februarie 2015, acțiunea a fost admisă, fiind dispusă încasarea de la Ion Cojocaru în beneficiul Tamarei Bulgaru suma de 18903,22 lei cu titlu de prejudiciu material și cheltuielile de judecată în sumă de 4150 lei, iar în total suma de 23053,22 lei, iar în beneficiul

statului taxa de stat în sumă de 445,59 lei, dintre care 417,09 lei - taxa de stat de plata căreia reclamanta a fost scutită la depunerea acțiunii în judecată și 28,5 lei – cheltuieli de înștiințare și chemare a părților în judecată.

La 09 decembrie 2015, Ion Cojocaru a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând casarea integrală a hotărârii primei instanțe cu restituirea pricinii spre rejudecare în prima instanță.

La 19 februarie 2016, avocatul Grigorii Placinta a depus o cerere de amânare a ședinței de judecată fixată pentru 23 februarie 2016, ora 10.00, pe motiv că este antrenat în altă ședință de judecată.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 23 februarie 2016 a fost respinsă cererea de amânare a avocatului Grigorii Placinta în interesele lui Ion Cojocaru și a fost restituită cererea de apel ca fiind depusă în afara termenului legal.

La 15 martie 2016, avocatul Grigorii Placinta în interesele lui Ion Cojocaru a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 23 februarie 2016, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii instanței de apel și restituirea pricinii spre judecare în instanța de apel.

Recurentul, în motivarea recursului a indicat că, nu este de acord cu încheierea instanței de apel, deoarece a restituit cererea de apel fără a fi prezent în ședința de judecată și fără a avea posibilitatea să se expună asupra motivelor de repunere în termen a apelului și de a prezenta probe în confirmarea faptului dat.

Indică că în apartamentul recurentului de mai mult de 2 ani nu locuiește nimeni, recurentul locuiește la mama sa în satul Popeasca, r-nul Ștefan Vodă, motiv din care nu a cunoscut despre hotărârea emisă și citarea publică efectuată de către instanța de judecată.

În conformitate cu art. 425 CPC, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la pronunțarea ei.

Din materialele dosarului rezultă că, încheierea instanței de apel a fost recepționată de către avocatul Grigorii Placinta la 03 martie 2016 prin intermediul oficiului poștal, iar la 15 martie 2016, ultimul a declarat recurs. Astfel, instanța de recurs constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul în termen.

În conformitate cu art. 426 al. (3) Codul de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de trei luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea încheierii instanței de apel din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

După cum denotă materialele cauzei, prin încheierea din 23 februarie 2016, Curtea de Apel Chișinău a respins cererea de amânare a ședinței de judecată depusă de avocatul Grigorii Placinta în interesele lui Ion Cojocaru și a restituit cererea de apel depusă de aceasta împotriva hotărârii primei instanțe.

Instanța de recurs constată că concluzia instanței de apel cu privire la depunerea apelului de către avocatul Grigorii Placinta în interesele lui Ion Cojocaru în afara termenului legal este justificată.

În susținerea opiniei date se vor reține prevederile art. 362 alin. (1) CPC, care direct prevăd că termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

În conformitate cu art. 111 alin. (3) CPC, termenul de procedură stabilit în ani, luni sau zile începe să curgă în ziua imediat următoare datei calendaristice stabilite, datei comunicării actului de procedură sau producerii evenimentului ori momentului care a condiționat începutul lui.

Prin prisma normelor enunțate, la caz se constată că dispozitivul hotărârii Judecătorei Ciocana a fost pronunțat la 16 februarie 2015, în absența apelantului-recurent Ion Cojocaru, care însă a cunoscut despre existența litigiului și examinarea acestuia în instanța de judecată, fiind înștiințat prin citare publică în temeiul art. 108 CPC, iar la 17 februarie 2015, în adresa apelantului – mun. Chișinău, bd. Mircea cel Bătrîn, 5/3 apartamentul nr. 179 a fost expediat dispozitivul hotărârii emise de prima instanță, fapt confirmat prin scrisoarea de expediție (f.d. 51).

Astfel, Ion Cojocaru urma să depună cererea de apel până la 16 martie 2015, însă acesta a declarat apel tocmai la 09 decembrie 2015, adică peste aproape 6 luni din momentul pronunțării dispozitivului hotărârii.

În conformitate cu art. 113 al. (1) CPC, dreptul de a efectua actul de procedură încetează odată cu expirarea termenului prevăzut de lege ori stabilit de instanța judecătorească (judecător).

În speță se constată că, contrar normelor procedurale enunțate, avocatul Grigorii Placinta în interesele lui Ion Cojocaru a depus cererea de apel împotriva hotărârii Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 16 februarie 2015 la 09 decembrie 2015, respectiv cu încălcarea termenului prevăzut de art. 362 alin. (1) CPC.

Este de remarcat că instanța de apel, având în susținere dispozițiilor art. 116 CPC, care prevede că persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță, însă recurentul nu a avut o asemenea solicitare.

Aceasta deoarece, după cum a reținut și instanța de apel, Ion Cojocaru și nici reprezentantul acestuia, odată cu depunerea apelului împotriva hotărârii primei instanțe nu au solicitat repunerea în termen a cererii de apel, nu au invocat nici un motiv întemeiat întru justificarea omiterii termenului și nici nu au făcut, prin probe incontestabile, dovada imposibilității îndeplinirii actului procedural în interiorul termenului prevăzut de lege.

Pe cale de consecință se va remarca că Ion Cojocaru având la cunoștință despre soluția primei instanțe, or acesta după cum s-a constatat la caz a fost în cunoștință de cauză despre acțiunea intentată în instanța de judecată de intimată, urma să întreprindă măsurile necesare de a proteja drepturile sale de acces la instanță, după cum sugerează și jurisprudența CEDO (Popov versus Moldova (nr.2) din 02 decembrie 2005; Melnic versus Moldova din 14 noiembrie 2006, Ponomaryov versus Ucraina din 03 aprilie 2008, Van Harn versus Germany din 11 septembrie 2007), și de a contesta în termenul legal hotărârea primei instanțe, fapt însă ignorat de recurent, ce a generat omiterea termenului prescris la depunerea apelului.

Prin urmare, instanța de recurs relevă că soluția adoptată de instanța de apel prin încheierea recurată este compatibilă cu respectarea garanțiilor unui proces echitabil, în sensul prevederilor art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale, având în vedere că prelungirea nejustificată a termenului pentru exercitarea apelului ar împiedica rămânerea irevocabilă, ca urmare a expirării termenului de atac, a hotărârii judecătorești emise în prima instanță și ar leza, în acest mod, principiul securității raporturilor juridice.

Astfel fiind, se constată ca fundamentată soluția instanței de apel cu privire la respingerea cererii de amânare a ședinței de judecată depusă de avocatul Grigorii Placinta în interesele lui Ion Cojocaru și restituirea cererii de apel, declarată împotriva hotărârii Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 16 februarie 2015, ca fiind depusă în afara termenului legal. Iar argumentele invocate de către recurent în cererea de recurs nu pot fi reținute, deoarece sunt neîntemeiate și nu au suport legal și probatoriu.

Față de cele ce preced și având în vedere că încheierea instanței de apel este întemeiată și legală, iar criticele invocate de către recurent sunt nejustificate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și de a menține încheierea instanței de apel.

În conformitate cu art. 427 lit. a), art. 428 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de către avocatul Grigorii Placinta în interesele lui Ion Cojocaru.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 23 februarie 2016 în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Tamarei Bulgaru împotriva lui Ion Cojocaru cu privire la repararea prejudiciului material

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru